

בש"פ 8351/17 - מדינת ישראל נגד איציק ואזנה

בית המשפט העליון
בש"פ 8351/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: איציק ואזנה

בקשה להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - ת"פ 47460-07-16 בבית המשפט המחוזי תל אביב

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשע"ח (21.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד טליה נעים
בשם המשיב: עו"ד ערן ערבה

החלטה

בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לתקופה של 150 יום.

1. השתלשלות ההליכים בעניינו של המשיב תוארה בהחלטות קודמות שניתנו על-ידי בית משפט זה (בש"פ 1468/17; בש"פ 3669/17; בש"פ 6261/17). משכך, אינני מוצא מקום לחזור על כל פרט מפרטי הפרשה המסועפת, ואומר בתמצית כי כתב האישום שהוגש נגד המשיב מתאר תכנית עבריינית רחבת היקף להפצת חשבוניות מס פיקטיביות במשך שנים ארוכות, ולמשיב מיוחסות עבירות מס והלבנת הון בהיקף של למעלה ממיליארד ש"ח.

2. בשלב החקירה שוחרר המשיב לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, ונדחתה בקשה למעצרו עד תום ההליכים

לאחר הגשת כתב האישום נגדו. בהמשך, לאחר שהפר תנאי השחרור, נעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו, אך בהמשך נקבע על ידי בית משפט זה (השופט א' שהם) כי ניתן להסתפק במעצר באיזוק אלקטרוני. ואולם, המדינה טענה כי המשיב הפר שוב את תנאי השחרור, ופעם נוספת הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו (החלטתו של השופט א' הימן מיום 29.6.2017; במסגרת הדיון בערר על החלטה זו, חזר בו המשיב מן הערר (בש"פ 5406/17)).

בחלוף התקופה הקבועה בחוק, הגישה המדינה בקשה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, וכך הורה בית המשפט (השופט נ' הנדל בבש"פ 6261/17) בהחלטתו מיום 10.8.2017. בין היתר, צוין בהחלטה כי בא-כוח המדינה מסר שחומר החקירה צפוי להיות מועבר להגנה, במלואו, עד סוף חודש אוגוסט 2017. מאוחר יותר, המשיב טען בפני בית המשפט המחוזי כי המדינה לא עמדה בהצהרתה והגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. נוכח הצפי להגשת הבקשה הנוכחית, קיבל המשיב את המלצת בית המשפט המחוזי, וחזר בו מן הבקשה לעיון חוזר (החלטה מיום 19.10.2017).

3. במסגרת ההליך העיקרי, כתב האישום הוגש ביום 28.7.2016, היינו לפני יותר משנה, אך דיוני ההוכחות טרם החלו. תקופה מסויימת הוקדשה להסדרת ייצוגו של המשיב, ואז נדרש בא-כוחו ללמוד את חומר החקירה. במקביל, וגם מאוחר יותר, התנהלו הליכים בעניין הוצאת תעודת חיסיון וביורר מחלוקות הנוגעות להעברת חומרי חקירה, שחלקן טרם הוכרעו עד היום. בין היתר, המשיב הגיש ערר על החלטה בעניין עיון בחומרי מחשב (החלטתו של השופט מזוז בבש"פ 7602/17). שמיעת ההוכחות צפויה להתחיל ביום 24.12.2017, ונכון להיום קבועים 56 מועדי ישיבות. מכאן הבקשה הנוכחית להארכת מעצרו של המשיב, והפעם לתקופה של 150 יום.

4. אומר בקצרה כי בעבירות כלכליות כגון דא, מסוכנותו של המשיב היא גבוהה ביותר, בהינתן אופן ביצוע העבירות; ההיקף הכספי העצום של למעלה ממיליארד שקל בו מדובר; משך התקופה בה בוצעו העבירות; ומידת התחכום הגלומה בביצוען.

ואם לא די בכך, הרי שבמקרה דנן מתווספים הגורמים הבאים המקשים עוד יותר על האפשרות ליתן אמון במשיב:

א. למשיב עבר פלילי של ממש, בגינו ריצה כבר מספר מאסרים בפועל, לרבות עבירות זיוף ועבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף כמו ניכוי מס תשומות ללא חשבונית והוצאת חשבוניות מס ללא עסקה.

ב. תסקיר שירות המבחן מצייר את המשיב, ולא בכדי, כבעל מאפיינים מרמתיים באישיותו ובעל דפוסים של הסתרה וזיוף.

ג. פעמיים הפר המשיב את תנאי שחרורו בערובה. באחת הפעמים יצר קשר עם עד תביעה, שהוא שותפו בחלק מהעבירות נשוא כתב האישום. בפעם השנייה, והחמורה במיוחד, לאחר הדיון בבית המשפט, במקום לחזור לביתו להמשך מעצר הבית, פנה למשרדי רשות ההגירה והאוכלוסין, הגיש תצהיר כוזב במסגרתו טען כי דרכו אבד (הגם שידע כי דרכו הופקד כחלק מתנאי השחרור בערובה) וכך הונפק לו דרכון חדש.

כל אלה, מעידים על כך שקיים חשש של ממש לשיבוש הליכי משפט ושמה גם להימלטות מן הדין.

5. ענייננו ב"מגה-תיק" ואין ספק כי המשפט לא יסתיים גם בתקופת ההארכה המבוקשת, מה עוד שהליכי העברת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, עדיין נמשכים. לכך יש להוסיף כי המשיב אף היה משוחרר בשלבים שונים של הדין.

עם זאת, חלוף הזמן כשלעצמו לא מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים, ועל בית המשפט לבחון את התמונה בכללותה. על רקע השיקולים והנתונים שפורטו לעיל, בהתחשב בכך שגם המשיב תרם לעיכוב בתחילת המשפט, ובהתחשב בכך שבית המשפט קבע עשרות מועדי הוכחות בתקופת ההארכה - לאור כל אלה, אני סבור כי נקודת האיזון בין חירותו של הנאשם לבין שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך, נוטה בשלב זה לעבר קבלת בקשת המדינה.

6. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-150 ימים החל מיום 10.11.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 47460-07-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ח (22.11.2017).

ש ו פ ט